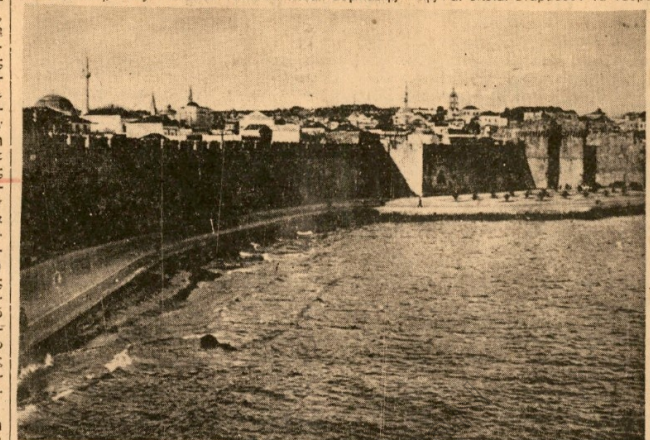

λός, ἐνῶ τῶρα...) καὶ μὴ
τὴν κυανόλευκον στολήν
του ἐφίχνετο εἰς τοὺς δα-
κρυόντας Ἕλληνας ὡς ἀν-
γελὸς κατὰ τοῦ ἐκ τοῦ
πείρου κυανοῦ εὐρανοῦ ἰν-
κατ' ἐντολήν του Μεγά-
λου τῆς Ἑλλάδος Θεοῦ
διασημεύσας εἰς ἅπαντας

Τί άλλο ώνευροπόλησεν άπό
πέντε αιώων ή Έλληνική Φυ-
λή; Εμ ή Τήν έθνικήν της άπο-
κατάστασιν διά τής συνενώσε-
ως τών διαφόρων αΰτης τμημά-
των εις έν όλον συμπαγές. Καί
δμως τέκρια μου ήγαπημένα,
παρ' όλον τούτον τώνόμισον καί
ένιαίον πόθον συμπάσης τής

τροπολίτες, οι πρόξενοι και ο κληρικός έξληξαν της αυλούθου-
ρας του Ναού, διαταγή του
'Αρχηγού της Χωροφυλακής
Γκρόνι και του υπαρχηγού
'Αράτα, οι 'Ιταλοί χωροφύλα-
κες δια ζώνης απέκλεισαν τόν
πλήθος να ακολουθήσουν τόν
Μητροπολίτην, ίνα μη δῖθεν έ-
παναληφθώσι αι ζητωκραυγαί
αι όποιαι έτάρασαν τόν νεύρο

"Αποψις τοῦ λημένοιο τῆς Ρόδου.

[illegible]

φυλῆς μας, εὐρέθησαν Ἕλληνες,
λεγόμενοι, τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ, οἵ-
τινες ἐτέλεμησαν νὰ πλαστογρα-
φήσωσι τὴν βεβλησιν ταύτην
τῷ ὀρθοδόξῳ Ἑλληνικοῦ λαοῦ
τῆς οἰκίας.

τῶν «φιλελευθέρων αὐτῶν Κυ-
ριῶν». Τὸ πλῆθος ὁμως ὥσπου
μενον πρὸς τὰ ὁπίσω ὑπὸ τῶν
ἐνέπλων καρβινοφόρων δὲν
δισταζει νὰ ζητωκραυγάσῃ ἐν-
τόνως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως μετὰ
τῆς Ἑλλάδος, ἀποδεκνύον

Ἀγαπητὰ τέκνα,
Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος χα-
ρετίζων ὑμᾶς κατὰ τὴν στιγ-
μὴν ταύτην, νύχιμην μεθ' ὑμῶν
τὴν εὐφροσύνην Θεῶν ὅπως πέ-
ψη τὴν κόσμω κατὰ τὴν εἰρήνην κα-
ὅπως ἀξιώσῃμεν κατὰ τὸ πα-
ρόν ἔτος ἰὰ συνεορτάσωμεν
μετὰ τῶν ἄλλων ἐλευθέρων ἐ-
δελφῶν ἡμῶν.

Δε είχαν ακόμη τελειώσει τις τελευταίες του λέξεις ο Μητροπολίτης και το πλήθος, οι συγκρούμενοι πάλιν, έπιασε τις αβρανοεικείες εκδηλώσεις του μεγάλου Έλληνικού του συναισθήματος ειστάσαντες αμέσως εν τέταρτον της ώρας οι Ιεροί θύλοι τῷ Νάσοι της εθνικής τούτης κινήτου. Οι δε διά μέσου λαλήτων και τρικυμίας εσώθη το έναμι είναν εκ της καταστροφής Έλληνων. Εθνός, να ορίωνται από τους εκθλην-

τοιούτο τρόπον ὁπότε ἦσαν οἱ
 ποθοὶ τῶν καὶ κατὰ πρόσωπον
 ἀκοῦν τῶν Ἰταλῶν, οἷτινες
 διὰ τῶν ὑποδραστῶν 17 θύμα-
 ρων τῆς Δεκακαστηφῶν πληρο-
 θέντων ἢ ἐξαπλοθέντων ἐνό-
 μιζαν ὅτι ἐδικαίουν τὰ ἰσχυ-
 ρίζονται οἱ Ἰταλὲς Δεκακαστη-
 φῶν, τὸν ἰταλικὸν ζυγὸν
 ἀντὶ τῆς ἐθνικῆς τῶν ἀποκα-
 ταστάσεως. Ἀλλ' ἡ ζητυκωσύ-
 γαι αὐτὰ ἐρεθίζοντες περισσότερο
 τερὸν τῆς εὐγενεῖς Ἰταλίας
 οἷτινες ἐπὶ κεφαλῇς ἐχόντες
 τὸν λογάριον Ἀρτάταν τρέμοντες
 τὰ ἀπὸ ἀναγκαστικῶν καὶ μα-

Περὶ τῶνδε τῶν τῆς Ἀπο-
κάλυψης τῆς Ἀποστό-
λου, ὁ Μητροπολίτης περι-
ελάμβανεν τὴν κυριότητα
ἐν σπουδῇ ἐξερρετικῇ τῆς
ἁγίας Πύλης καὶ ἐν μέσῳ
μυστηριώδους καὶ εὐχαλῶ-
ν τοῦ ταυτοχρόνου αἰγιῶ-
ς συγκυνημένους καὶ
συμπεριλαμβανένους ἐν
ἐκκλησίᾳ πλήρῳ, ἀνεκτικῇ
ἐπὶ τοῦ μητροπολιτικῷ
ἐργῶν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ
ἰστίου ὁ Ἱεράρχης ὡς ἔσται
μὲ τὸ πλεῖστον ἐκ συγκυ-
νήσεως προέβλεπεν τοῦ
νέου συγκαταθετοῦ ἡ ἀφαι-
ρῆσις τοῦ ταυτοχρονισμοῦ ὅτι
συμπεριλαμβανόμενος ἀπὸ τῆς
ἐκκλησίας ἐκείνης ὁ ἀντι-
θέτικος ἰδεώδης ὁ Ἀνέστη

Ὁ καλὸς μας Θεὸς ἤκουσε τὴν εὐχὴν μας. Πολλοὶ ἀδελφοὶ μας ἐπέστρεψαν, περιμέναμε δὲ μετ' ὀλίγων καὶ τοὺς ἄλλους.

Τὸ τηλεβόλον ἔπαυσε τοῦ ἀπασιεῖς του μυκηθμοῦ ἐξήχρησε δὲ τὴν θέσιν του ἐπὶ τὴν γραφίδα.

Τὰ μάλλον ἐξέχοντα πνεύματα τῆς ἀνθρωπότητος κἀθήντο

- Είμεθα "Έλληνες και θέ-
- λουμε την Μάννα μας.
- Ζήτω η "Ελλάς.
- Ζήτω η "Ενωσις.
- Ζήτω το "Ελληνικόν "Ε-
- θνος.
- Ζήτω ο "Ελληνισμός κλπ.

Τι συμβαίνει κατά την ώραν έκλειψης ήσους του Ναού τῆς

νίαν προσπαθούσι να διαλύ-
σῃσι τὰ διαρκῶς ζητωκραυγά-
ζοντα πλήθη, τὰ ὅποια παρ-
όλας τῆς ἀπειλῆς καὶ τὰς κα-
ταρτικῆς βραδείας ἀποσπῶν-
ται εἰς τὰ ἴδια δι' ἀτραπῶν
καὶ ὁδῶν ἀπομακρυσμένῃν
ἀπαγορευθεῖσιν ἐντελῶς τῆς
διόδου διὰ τῆς ὁδοῦ Μητροπό-
λεως.

Τοσαύτη δὲ ὑπῆρξεν ἡ μα-
νία τοῦ λοχαγοῦ « Ἀράτα, ὦ-
στε δὲν ἐδίωτσε αὐτὰς ῥαπτοῖς

σημονορησι την προσην την
 πεισαν και ανακεκοντα πω
 να δημιοιργησασιν δια την
 βροσποτητα εληνην διαρκη, με
 τον ημερωτον, φιλανθρωπι
 τερον.

Προς ταυταις υπερωχον
 πολιτικα φυσιγωμιας η αν
 βροσποτης δεν εχει η να ατε
 νη μετ πληρουσ ημιστοι
 ης και πεποθιστως.

Επειδ ουδενος εδωκεν του Α
 μερικανου Προεδρου διεχορ
 αν ηδη και μεγαλως γραμμα
 τας ερσην ταυτας.

Δεν απομνησιν ειρη η λ
 πτωμερια. Η λαμπεροτη
 γορησι του Ουλσωνου προ
 γραμματος εστι η ευμελιος
 της μελωδους εληνης επι τη
 Αοχη των Εδινκωτων.

Μητροπόλεις είναι αδύνατον να περιγράψω και εξιστορήσω τις. Είναι ανάγκη να το φαντασθώ και δακρύωω εκ συγκινήσεως να άρρησ την ψυχήν του να το αισθάνω, διότι μόνον η ψυχή μεταρριουμένη είναι εις θέσιν να αισθανθώ το μέγεθος, το ύψος και την δύναμιν του πατριωτισμού και του αισθήματος τού δούλου Έλληνος, όταν ούτος ευρίσκη την ευκαιρίαν να εκδηλώσῃ ειλκήνως ταυτα.

σφοδρότατα ἐν παιδίον τοῦ ὁποῖον ἐνυπνίον τοῦ ἐξητ'εκραυγάζετο καὶ αὐτὸ ὑπὲρ τῆς μεγάλης τοῦ Μηντρὸς Ἑλλάδος. Τὸ παιδίον ὁμως τοῦτο, μόλις ἀπεσπαρανθῇ ὁ λοχαγὸς κατὰ δύο τρία βήματα, προσκολληθῇ εἰς τινὰ τοῖκον τῆς ὁδοῦ, ἤρξω μετὰ πεισματὸς νύκτιν τοὺν γρόνθον τῆς μιᾶς χειρὸς ἐπὶ τῆς παλάμης τῆς ἄλλης καὶ νὰ φωνάζῃ ταυτοχρόνως: Ζήτω ἡ Ἑλλάς. Ζήτω ἡ Ἑνωσις.

«Ακούσατε ο Μητροπολίτης έλκεται εις την ούλην εν μέσῳ τῶν διαρκῶν ἑπαινεσθῶν τοῦ πληθὺς, τοὺς ὁποίους ἀκολουθεῖ τούτων ἐπιστρέφον-
τες εἰς τὴν κατάντην τοῦ
Δυστυχῆς ὁμοῦ μολὸς ο Μπ-

«Δὲν ἔχω καμ-
μὴν ἡμερησίαν,
ὅτι θά καταζηγω-
μεν ΠΑΝΗΡ
ΚΑΙ ΑΝΟΦΑ-
ΣΙΣΤΙΚΗΝ
νέκην κατὰ τὸν ὅ-
ν θά μὲν τὴν τῶν κα-
κού».

ΤΣΙΣΡΤΣΑΝ

[illegible]